

Front Polski Zbudzonej

DWUTYGODNIK GOSPODARCZY, SPOŁECZNY I LITERACKI

ADR. REDAKCJI I ADMINISTRACJI:
Katowice Marjacka 7. parter, Tel. 344-31.
Za dział ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.
Ogłoszeń żydów nie przyjmujemy.

Polacy, zbudźcie się!

Abonament miesięczny
u agentów i kolporterów 25 groszy,
Ogłoszenia pół strony 150 zł. 1/4 75 zł.
Drobne ogłoszenia za słowo 10 groszy:

WALCZYMY O PRACĘ I CHLEB, O ODŻYDZENIE POLSKI ORAZ DOBROBYT OBYWATELI!

Rok III. KATOWICE-WARSZAWA, dnia 1 czerwca 1935 r. Nr. 22

Musimy zlikwidować kryzys w Polsce

Obywatele! Rodacy! Kryzys duchowy, moralny i gospodarczy jest się pogłębia w Europie oraz w Polsce i jest coraz gorzej, chociaż w naszym Państwie mogłoby być znacznie lepiej, a bezrobocie możnaby zupełnie zlikwidować. Bezrobotnych mamy coraz więcej z powodu zamknięcia kilku warsztatów pracy jak „Guidotto”, dalsze redukcje jak kopalnia „Śląsk”, bankructw przedsiębiorstw mamy także więcej, wskaźnik cen kartelowych rośnie, wydatki Państwa wzrastają, wprowadza się nowe podatki, daniny i ciężary, a świadczenia społeczeństwu się zniżają, jak renty, wsparcia i t. d. Przemysł wywozi rocznie przeszło 400 milionów złotych dochodu zagranicę i Państwo ubożeje, nie mówiąc już o coraz większym upadku gospodarczym wsi polskiej. Słowem położenie gospodarcze jest bardzo ciężkie i narażenie niema poważniejszych widoków poprawy. Za kilka tygodni przybędzie również kilkaset tysięcy młodzieży bezrobotnej po opuszczeniu szkół powszechnych, średnich i wyższych. Obowiązkiem narodowym i patriotycznym każdego Polaka jest z wszelkich sił dążyć do zlikwidowania kryzysu i bezrobocia w Polsce.

Obywatele! Rodacy! Jak z mojej broszurki „Poznaj mój program” wynika, można bardzo łatwo w Polsce kłuzys i bezrobocie zlikwidować po przeprowadzeniu całego programu gospodarczego CZZP. Przecie po zwolnieniu 150 tysięcy mężatek, których mężowie także pracują, znalazłoby natychmiast 150 tysięcy żywicieli rodzin stałą pracę, po zaprowadzeniu sześciogodzinnego dnia pracy bez obniżki zarobków conajmniej 300.000 żywicieli rodzin także znajdzie stałą pracę, po zlikwidowaniu chociażby tylko ważniejszych karteli ceny wyrobów przemysłowych spadną i kilkadziesiąt tysięcy znajdzie również pracę, po zaprowadzeniu kary śmierci dla wszystkich złodziei grosza publicznego, conajmniej 120 milionów złotych wyratuje się dla skarbu państwa na budowę dróg, autostrat i domów. Wszystkie działy do-

wolnego handlu i przemysłu się zmocnią, młodzież otrzyma zajęcie oraz nastąpi era dobrobytu i pokoju, szczególnie po wzmocnieniu przyjaźni z wszystkimi sąsiadami Polski.

Obywatele! Rodacy! Każdy przyzna, iż nasz program gospodarczy jest realny oraz możliwy do przeprowadzenia, lecz nie przez dotychczasowych bankrutów związkowych, złodziei grosza publicznego, oszustów i zonglerów.

Innego wyjścia i ratunku niema, tylko wszyscy pracujący do CZZP. i należy przeprowadzić nasz program gospodarczy. Każdy czytelnik „Frontu Polski Zbudzonej” powinien zdobyć conajmniej 1 nowego abonenta naszego dwutygodnika „Frontu Polski Zbudzonej”, który propaguje nasz program gospodarczy. — Nie można czekać, aż ktoś nam pomoże my Polacy sami musimy własnymi siłami kryzys i bezrobocie w Państwie zlikwidować, a to jest możliwe.

Obywatele! Rodacy! Każdy przyzna, iż w obecnym czasie ogólnej demoralizacji, oszustw masowych, zlodziejstwa, zgnilizny związkowej itd. uczciwa praca organizacyjna dla przeprowadzenia naszego programu gospodarczego jest bardzo trudna. Rzeczywiści złodzieje zarzucają nam, uczciwym społecznikom, zlodziejstwa, rzeczywiści oszuści zarzucają bezpodstawnie oszustwa i rzeczywiści zdrajcy ludu oraz interesów państwa kłamią, zarzucając nam zdradę interesów społeczeństwa. Daremny trud tych przeciwników, lud który często bardziej wierzy złodziejom, oszustom i jego wrogom z czasem się opamięta i pozna, kto jest rzeczywistym, powołanym wodzem niezadowolonego, zawiedzionego i kilkakrotnie oszukanego ludu. — Jesteśmy już siłą, gdyż posiadamy przeszło 150.000 stałych pewnych sympatyków naszego programu gospodarczego, a zgnilizna upada.

Polacy zbudźcie się! Wszyscy do CZZP! Abonujcie „Front Polski Zbudzonej” tylko za 25 groszy miesięcznie!

Józef Kowal-Lipiński.

Nowa impreza antypolska

Zwołany na czas 7—10 czerwca br. do Królewca zjazd delegatów VDA. („Volksbund für das Deutschtum im Auslande”), organizacji, działającej na terenie Rzeszy niemieckiej na rzecz Niemców, żyjących poza niemieckimi granicami państwem, stanie się — jak się można już dziś orientować na podstawie głosów prasy niemieckiej — impreza, której ostrze będzie niewątpliwie skierowane przeciwko Polsce. Zjazd sam ma dać głównie „wyraz przywiązania Rzeszy do niemieckich ziem wschodnich” i ma zająć stanowisko wobec aktualnych zadań „żywiolu niemieckiego, żyjącego na terenach położonych na wschód od granic państwa niemieckiego”.

O rozmiarach powyższej imprezy niech świadczy podany ostatnio przez prasę niemiecką fakt, że do chwili obecnej wpłynęło już ponad 40 zgłoszeń na wzięcie udziału w tej imprezie. Rozgłos, jakizjazdowi nadaje strona niemiecka, świadczy o tem, że tegoroczny zjazd VDA, będzie imprezą polityczną, której wagi w dzisiejszym układzie stosunków polsko-niemieckich społeczeństwo polskie nie powinno zbagatelizować. Nagrodzone w programie zjazdu momenty odwetowe (wycieczka nad granicę polsko-niemiecką, manifestacje pod Olsztynkiem i in.), pozwalają już dzisiaj stwierdzić, że antypolski jego charakter nie będzie ulegał żadnej wątpliwości.

40.000 robotników polskich wraca z Francji

WARSZAWA. Agencja „Press” notuje pogłoskę, iż w nadchodzących miesiącach oczekiwane należy powrotu z Francji około 40.000 (?) robotników polskich. Przy ministerstwie opieki społecz-

nej z udziałem czynnika obywatelskiego, utworzona została specjalna komisja, której zadaniem jest zajęcie się losem reemigrantów z Francji.

TANIOŚĆ I NEDZA.

Polska słusznie uchodzi za kraj najtańszy w Europie.

Ktokolwiek wraca z zagranicy potwierdza tę opinię o Polsce. Najtaniej jest u nas w kraju!

Gdyby ludność nasza mogła, gdyby ją stać było na to, aby korzystać z dobrodziejstw taniości, byłibyśmy oazą szczęścia w Europie.

Czy jednak niebywała taniość życia w Polsce daje istotnie podstawy zadowolenia ludności? Taniość nie bywa ani objawem zamożności kraju, ani wyrazem rozwoju kultury danego państwa.

Już przed wojną obserwowaliśmy znane zjawiska, że kraje o najwyższej cywilizacji w Europie już należały do państw najdroższych. Była to Anglia, Francja, Szwajcaria, Holandia, Dania, Austria, Niemcy, i skala zamożności obywateli tych państw górowała nad Wschodem i Południem Europy.

Zresztą było zawsze i jest jeszcze dotąd najtaniej w Afryce, w krajach murzyńskich. Za puste pudełko od sardynek można dziś jeszcze najeść się do syta fig, daktyli i bananów. Ludność murzyńska ma za to minimalne potrzeby kulturalne. Obywa się byle czem.

Polska ma istotnie minimalne ceny zboża, nabiału, mięsa, ziemniaków. Kraj nasz przy niskim poziomie kosztów utrzymania mógłby odżywiać się dostatecznie, a przynajmniej prawidłowo. W praktyce widzimy, że Polska ze wszystkich państw świata odżywia się najędzniej.

Gdy przeciętne spożycie pszenicy na głowę i mieszkańca wynosi różnie w Belgii 204 kg., we Francji 189 kg. — w Polsce wypada na 1 mieszkańca tylko 49 kg. W spożyciu żyta góruje wprawdzie Polska, ale suma ogólna zbóż wszystkich (oraz grochu, fasoli) przypadająca na 1 mieszkańca jest w Polsce znacznie niższa, niż w krajach Zachodniej Europy.

Górujemy natomiast nad całym światem spożyciem kartofli.

U nas konsumcja kartofli na głowę mieszkańca wynosi aż 762,5 kg., kiedy we Francji sięga 362,5 kg., w Anglii 109,9 kg., w Austrii 58,1 kg. Ludność w Polsce odżywia się więc przedewszystkiem węglowodanami, najczęściej zaś spożywa białka i tłuszcze.

Ten jednostronny sposób odżywiania — zdaniem higienistów — jest bardzo niewłaściwy i prowadzi do charaktera już nie pojedynczych jednostek, ale całej masy uboższej ludności miast i wsi. To też nasz materiał ludzki, badany np. przez komisje poborowe, jest coraz gorczy, a statystyka wykazuje coraz większy procent chorób zakaźnych z gruźlicą na czele.

Taniość więc nie wpływa bynajmniej dodatnio na spożycie. W krajach drogiej ludność o wiele lepiej i obficiej odżywia się, niż w taniej Polsce. Warunkiem spożycia jest nie taniość, lecz zamożność ludności, wysokość zarobków i łatwość znalezienia pracy. Przy wzrastającym stale zubożeniu obywateli naszego państwa, przy malejących zarobkach i potęgającej się liczbie bezrobotnych, spożycie w Polsce nie wzrasta, mimo stałego spadku cen artykułów pierwszej potrzeby, lecz raczej maleje.

Niedawno w jednym z czasopism stołecznych zamieszczona została interesująca rozmowa pewnego Niemca z jednym z naszych dziennikarzy. Niemiec, który przybył na kilka dni do Warszawy, oświadczył dziennikarzowi:

— Nie przypuszczałem nawet, że u was aż tak źle. Dopiero, kiedy po zjedzeniu w restauracji obiadu i wypiciu kufła piwa, otrzymałem resztę z 2 marek, zrozumiałem, że gnębi was niesłychanie ciężki kryzys.

Po przeprowadzeniu programu gospodarczego C.Z.Z.P. zniknie kryzys.

Taniosc życia w Polsce mogłaby być w pewnym przynajmniej stopniu rzeczą dodatnią: mogłaby np. zachęcić do odwiedzania Polski rzesze zagranicznych turystów, którzy pozostawiliby w każdym razie trochę pieniędzy w kraju. Ale jakoś tych rzesz turystów nie widać. **Polska przy swojej taniosci nie jest dostateczną atrakcją dla przywyczałonych do różnych udogodnień turystów zagranicznych.** Nasze rzeczy piękne sa mało znane i mało dostępne.

Mamy więc przy taniosci — nedze.

* * *

Uwaga abonenci i czytelnicy.

Począwszy od dnia 1. VI. 1935 r. „Front Polski Zbudzonej” będzie wychodził, jak dawniej, jako dwutygodnik każdego 1. i 15. w miesiącu, aby tem umożliwić i nawet najbiedniejszym stałe abonowanie

Każdy dotychczasowy abonent powinien zdobyć nowego stałego czytelnika. Prenumerata miesięczna u kolportera i na poczcie z odnoszeniem do domu wynosi tylko 25. groszy. Numer pojedynczy 12 groszy. Zdobywajcie stałych abonentów, gdyż stały abonent otrzyma miesięczny kwit abonamentowy.

Polacy zbudźcie się! Do czynu! Do pracy! Zdobywajcie abonentów dwutygodnika „Frontu Polski Zbudzonej”

Administracja

O ile chcesz regularnie i punktualnie otrzymywać dwutygodnik, to zamów natychmiast gazetę na poczcie.

Wypełnić! Wyciąć!
i przesłać do urzędu poczt.

Niniejszem zamawiam przez P. T. Urząd pocztowy, na miesiąc czerwiec 1935 r. w Katowicach dwutygodnik

„Front Polski Zbudzonej”

Imię i nazwisko.....

Adres

Należność 0.25 zł. zapłacono.

Pieczęć.

Podpis urzędnika.

Niezwykłe odkrycie astro-biologiczne

LONDYN. Z Tokio donoszą: Agencja „Kokutsu” podaje, iż prof. Jamamoto, dyrektor obserwatorium w Kioto, opublikował rezultaty obserwacji poczynionych przezeń w dniu 12 kwietnia, gdy planeta Mars znajdowała się w stosunkowo bliskiej odległości od ziemi, tj. o 90 milionów km.

Śnieg był widoczny jedynie na południowym biegunie planety. Kanały na Marsie były widoczne bardzo wyraźnie. W tropikalnym pasie Marsa można było zaobserwować przestrzenie pokryte zielenią.

Doniesłe rezultaty naukowe badań obserwatorium w Kioto będą ogłoszone w postaci specjalnej broszury w czerwcu bież. roku.

* * *

Z dni wielkiej żałoby narodowej

Wielkie dni żałoby narodowej zostały poza nam. Przed narodem, przed każdym z nich ściele się twardy szlak życia, rozgrywają się wypadki, w których każdy z osobna brać musi swa część odpowiedzialności za całość. Nie stało tego, który przeogromne jej brzemie sam dźwigał na swych barkach i w każdym jednym wypadku sam podejmował decyzje stwarzające nowe fakty w pochodzie dziejowym narodu, lub wiążące powszedniość w jeden nieprzerwany i z każdym dniem bardziej zwarty ciąg naszego bytu państwowego.

Zanim, pozostając wciąż jeszcze pod przemożnym wpływem podniosłego nastroju ubiegłych dni, — przejdziemy do omówienia bieżących wydarzeń politycznych rzucimy okiem na ten cień żałoby, który od olbrzymiej dziejowej postaci Marszałka Piłsudskiego padł na cały świat, wywołując wszędzie szczerze odgłosy głębokiego żalu.

We wszystkich krajach na wieść o śmierci I. Marszałka Polski rządy nakazały dzień żałoby, stosując ceremoniał obowiązujący po śmierci pańujących. Śmierć Marszałka Piłsudskiego jest wydarzeniem olbrzymiej wagi, dla Polski i dla Europy — pisały gazety francuskie. Wielki żołnierz Francji, najbliższy współpracownik Marszałka Focha, przysłany w pamiętnych dniach sierpniowych 1920 roku do Polski, generał Weygand oświadczył: „Śmierć Marszałka Piłsudskiego została przyjęta z głębokim wzruszeniem przez wszystkich przyjaciół Polski. Przyłączają się oni do żałoby narodu polskiego po Wielkim Patriocie, składają hołd nad grobem, obdarzonego mocą wyjątkową energią Wodza, który całe swe życie poświęcił dla sprawy odzyskania niepodległości i utrwaleńia wielkości swego kraju”. Na wieść o zgonie Wodza odrodzonej Rzeczypospolitej nadesłali na ręce Prezydenta swe kondolencje: prezydent sprzymierzonej z nami Francji, Lebrun, który w słowach drgających serdecznym bólem podkreślił, że w osobie Marszałka Piłsudskiego zeszedł ze świata gorący patriota i Wielki Żołnierz, który życie swe poświęcił pełnemu chwale wskrzeszeniu Szej Ojczyzny. Dzieło jego wspaniale zreali-

zowane pozostanie jednym z najdonioślejszych czynów i jednym z najszcześniejszych aktów odbudowy, jakie zna historia”.

Kancelarz Rzeszy Hitler zaznaczył w swej depeszy, że „Polska traci w powołanym do wieczności Marszałku Twórcę nowego Państwa i swego najwierniejszego syna”. Ból i głębokie współczucie przebiega ze wszystkich depesz nadesłanych przez przedstawicieli wszystkich państw i rządów całego świata.

Papież Pius XI, który zawsze wysoko cenił Marszałka i darzył go głębokim uczuciem serdecznej przyjaźni, zadzierzgniętej między tymi dwoma wielkimi ludźmi, w czasach, gdy obecny Papież Masgr. Ratti był Nuncjuszem Apostolskim w Warszawie, wziął żywy udział w żałobie narodu polskiego. Marszałek Piłsudski, którego postać, na osobiste życzenie Papieża uwieczniona będzie w jednym z fresków przedstawiających zwycięstwo armii polskiej nad bolszewikami — stawiany był przez Papieża obok wielkich wodzów chrześcijaństwa, Sobieskiego i innych. Dziejowe znaczenie bitwy warszawskiej, zwycięsko przez Marszałka prowadzonej, Papież pierwszy podkreślił, przyrównując ją do historii Sobieskiego pod Wiedniem.

Polska pod wodzą Marszałka Piłsudskiego idąc za jego przewidującą myślą stała się jednym z filarów pokoju europejskiego. Kwestia utrzymania tego pokoju jest dziś najpilniejszą sprawą. Narody wciąż jeszcze poszukują najskuteczniejszych sposobów jego utrwaleńia. Wysiłkom tym poświęcony był również tydzień ubiegły. Przemówienie kancelarza Rzeszy z dnia 21 ub. m. i wygłoszona nazajutrz mowa Baldwina wytworzyły nową sytuację dyplomatyczną, która, jak podkreślają w Londynie może dać pomyślną okazję do wszczęcia nowych międzynarodowych układów w sprawie pokoju. — o którym mówił zarówno kancelarz Rzeszy, jak i wicepremier Anglii Baldwin. Mówi się nawet o możliwości zwołania ogólnoeuropejskiej konferencji pokojowej. Powróćmy do omówienia tych spraw w przyszłym numerze.

Co niesie ze sobą bezrobocie

Bezrobocie wynosi jeszcze pół miliona zarejestrowanych bezrobotnych.

Codziennie staje człowiek przed temi kilku zdaniem, które czarnymi literami wykwitają na białej płachcie papieru.

Pół miliona rak wyciągniętych po pracę. Pół miliona serc ściskających się rozpaczliwa świadomością — nie po mnie na świecie.

Pół miliona ludzi, którym jutro widmo głodu i bezdomności musi zajrzeć w oczy. Pół miliona rodzin zachwianych w swem szczęściu i łączności — bo czyż może być mowa o jakim takim współżyciu, jeśli nedza z każdego kąta zaczyna szczyrzyć zębę?

Moralne żniwo tego wszystkiego jest okropne.

Oto co mówią suche cyfry:

— Wzrost kradzieży węgla na kolejach i kradzieży środków spożywczych wynosi w porównaniu z rokiem 1928 — 14 proc., podrzucanie dzieci od 1928 do 1933 wzrosło o 35 proc.

— Wzrost kradzieży węgla na kolejach i kradzieży ostatnich trzech lat oblicza się na 120 proc. Dane zebrane przez polski komitet walki z handlem żywym towarem przynoszą ponury obraz.

Wyciągi z materiałów statystycznych magistratu m. Warszawy wykazują, że w 1928 roku w ogólnej liczbie samobójstw było 15 proc. wskutek braku pracy, w 1932 r. już 18, a w r. 1933 — 23, a w 1934 — 27.

Cyfry dotyczące mieszkań i odżywiania są również straszne — bo grozi to spadnięciem na barki społeczeństwa tysięcy, które nigdy już zdrowe nie będą. Wszak nieodżywianie dzieci w dzieciństwie odrobić się nie da.

Masowe badania przeprowadzone wśród dzieci szkół powszechnych niektórych dzielnic w Warszawie wykazały, że na 14.000 pozostaje stale bez obiadu 8 proc. — otrzymuje na obiad chleb, herbatę, czasem mleko — 7 proc., bez śniadania przychodzi do szkoły — 25 proc., 18 proc. nie dostaje kołacji i idzie spać o głodzie, 7 proc. jada na obiad zupełnie słabej wartości odżywecej.

Bezpośrednim skutkiem tego jest niedobór w wadze i wzroście dzieci. Przeciętny brak wagi i wzrostu dzieci szkolnych dochodzi do 2 kg. i wzrostu 4 cm., u dzieci przedszkolnych do 1 g. i 3 cm., u niemowląt pół kg. i 2 cm. Poza tem szerzy się gruźlica, choroba oczu, krzywica i choroby

nerwowe.

Według danych Obywatelskiego Komitetu Pomocy Społecznej, zbieranych w ośrodku na Woli w latach 1933—34 r., gruźlica czynna miała 7,7 proc. dzieci. Powiększenie gruczołu limfatycznego na tle gruźlicy 29 i pół proc. Opóźnionych dzieci w rozwoju na 300 dzieci przygarniętych do świetlic było 206, z tego o jeden rok 113, o 2 lata 54; o 3 lata 16; o 4 lata 4; zupełnie bez szkoły 13. Przeciętnie trzeba liczyć, że 35 proc. dzieci jest skutkiem złych warunków opóźnionych w rozwoju umysłowym — czyli inaczej mówiąc, co trzecie dziecko nie będzie mogło skończyć szkoły.

Sprawy mieszkaniowe stoją u nas tak źle, jak chyba nigdzie. Przeludnienie izb dochodzi do 8—9, a nawet 11—15 osób, podczas gdy liczby te wyrażały się w roku 1928 cyfrą przeciętną 4 do 5, wyjątkowo dochodząc do 11 osób. Dochodzi do tego, że w niektórych mieszkaniach wypada po 0,99 metra na osobę.

Ciasnota i zaduch wywołują olbrzymią śmiertelność wśród dzieci. Dola matek jest również straszna i śmierć zbiera obfite żniwo — statystyki wykazują, że śmiertelność skoczyła o 15 proc. w porównaniu z okresem z przed 5 lat i wyraża się cyfrą o 50 proc. większą niż u mężczyzn.

Dziwić się temu nie można. Matka w oczach się starzeje i mizernieje, karmiąc dziecko możliwie jak najdłużej kosztem własnych sił. Na barki matek spada dziś główna troska o wyżywienie rodziny — to też są one ponadto niesłychanie przeciążone pracą zarówno domową jak i zarobkową.

Dom bezrobotnego pustoszeje, ida między ludzi wszelkie wartościowe sprzęty i odzież — wszystko co tylko można zamienić na chleb, zostaje sprzedane. Jak bardzo źle to na duszę bezrobotnych wpływa, chyba nie trzeba mówić.

Ludzie ci żyją z dnia na dzień bez żadnej nadziei na lepsze jutro. Patrząc na nedze swoich bliźnich — naokoło mają ludzi, którzy nad ich nedzą przechodzą do porządku dziennego i potem każą im wierzyć w to, że istnieje na świecie — miłość bliźniego.

Walka z bezrobociem to naczelnny nakaz polityki państwowej — akcja humanitarna dla ulżenia doli bezrobotnych, oto właściwe pole pracy społecznej. —

(J. K. C.).

Czy jesteś już stałym abonentem „Fr. Pol. Zbudz.”

Opowróć kobiety do domu

W faszystowskich Włoszech przyznawana jest rok rocznie nagroda dość pokaźna dla naliczniejszej rodziny, zaś hitlerowskie Niemcy ustanowiły szereg uig dla wstępujących w związki małżeńskie: są to długoterminowe pożyczki, lub też zgola bezzwrotne zapomogi dla ułatwienia zakładania domów rodzinnych. Wszysew kierownicy państw zaczynają rozumieć, że jedynie w domu rodzinnym mogą rozwijać się te cnoty, bez których żaden wielki naród być nie może. Zaczyna więc rozbrzmiewać hasło: „Kobieta niech wraca do domu”. Myliłby się ten, ktoby przypuścił, że hasło to wyszło od mężczyzn, zawistnych o swą pozycję pierwszeństwa w świecie. Mężczyzna wykształcony, energiczny i, co najważniejsze, mający charakter, nie będzie się obawiał konkurencji zawodowej ze strony kobiet. Zawsze znajdzie się we właściwej roli przodującej. Kobiety same dostępnym brakiem możliwości osiągnięcia pełnego rozwoju swej istoty, wyzbywając się domu na rzecz pracy samodzielnej w świecie. Hasło, o którym mowa, wyszło od kobiet, którym ciężka walka o byt pokazała więcej krzywd płynących z tej pozornej niezależności, niż przywilejów i satysfakcji.

Wychodząc z powyższego założenia, możemy dziś śmiało twierdzić, że hasło powrotu kobiety pod dach rodzinny ma ogromne możliwości szybkiego rozpowszechniania się. Czy jednak wszystkie kobiety zechcą je odrzucać? Czy te, które już przywykły do współbiegania się i waleczenia razem z mężczyzną o byt codzienny, przywykły do bezpośredniego udziału w życiu publicznym — nie będą nadal głosiły trącających dziś na silę hasła o dalsze „wyzwolenie” kobiety? Jak każde hasło, tak i to, które zaczyna dziś rozbrzmiewać w świecie coraz głośniejsze, obejmując masy, pozostawi nietknięte swym wpływem jednostki, a nawet całe grupy tych, które dla równowagi życia zbiorowego nie powinny nawet opuszczać swych stanowisk.

Sprzecznicie pracy domowej kobiet z poczuciem najdoskonalszego zadania życiowego może zwnieść dom na taką wysokość, że stanie on się źródłem siły jednostek i narodów. Niezaprzeczenie tem się kierują dziś wszyscy, którzy środkami materialnymi starają się przezwyciężyć do powstawania domów i rodzin.

Nie wszystkie kobiety muszą i wrócić do domu. Nie należy nawet tego wymagać. Jednostki wysoce uzdolnione, których rola korzystna w społeczeństwie jest dostatecznie stwierdzona, winny w niem pozostać, dzieląc czas, w miarę możliwości, pomiędzy dom i społeczeństwo. Należy tylko wycofać z życia kobiety, która jest siłą pomocniczą jak biuralistki, ekspedjentki (nie wszystkie). Wycofanie ich z tych pozycji nie może absolutnie zamykać przed nimi drogi do zdobyczy naukowej i artystycznych, choćby dlatego, że kobieta wykształcona ma większe możliwości stania się dobrym i wyrozumiałym przyjaciółką i towarzyszem swego męża, oraz przyjaciółką dzieci, którym nie zastąpi obcowania z matką, jej światłych rad, jej pomocy w nauce i pracy. Powrót kobiety do domu nie może również zamykać przed nią współpracy w instytucjach społecznych i humanitarnych.

Kć więc naprzód po drodze zajmowania w świecie równorzędnego stanowiska z mężczyzną, czy wracać w próg domu? Groźni nasi sąsiedzi z zachodu droga odpowiednich metod i rozporządzeń zaczęli już dzieło odbudowywania domu i rodziny poprzez wrócenie kobiety do jej niezastąpionej roli żony, matki, siostry, opiekunki, gospodyni, strażniczki majątku, kierowniczkę charakterów.

STRAJK W OBOZIE PRACY.

Według informacji „Ilustrowanego Kurjera Codziennego” zatrudnieni przy robotach około budowy szosy na Hel „junacy”, w liczbie 23 na 100 osób zastrajkowali, porzucając pracę. Strajkującym nie podoba się życie obozowe, które ma charakter wojskowy, jak również obowiązująca dyscyplina. Domagają się odstawienia ich do miejsc zamieszkania. Dla przeprowadzenia swych żądań rozpoczęli głodówkę.

O strajku powiadomione zostały władze administracyjne w Wejherowie i kierownictwo robót szosy na Hel.

DEFRAUDANCI Z MAGISTRATU W POZNANIU SKAZANI.

Sąd Okręgowy w Poznaniu rozpatrywał sprawę dwóch urzędników miejskiej kasy podatkowej, Wacława Pyza i Edwarda Rakowskiego. Oskarżeni oni byli o przywłaszczenie sumy 63.550 zł. z kasy na własne potrzeby. Urzędnik kasy Pyza odbierał od znanego kupca Tokarskiego, różne sumy, które następnie miał wpłacać na jego konto do kasy. Tymczasem nieuczciwy urzędnik wpłacał sumy niższe i w ten sposób powstały tak wielkie nadużycia.

Sąd skazał Pyze na 2 i pół lat więzienia, a Rakowskiego na 2 lata.

Żydzi! Spieszcie swym współplemieńcom na pomoc

„Ze wszystkich kolonii w dalszym ciągu nadchodzą alarmujące wiadomości o trudnej sytuacji spowodowanej brakiem rąk roboczych. W Dolinie Saronńskiej brak rąk roboczych jest wprost katastrofalny. Rada kolonii Hadar domaga się natychmiastowego skierowania nowych sił do pracy w plantacjach, gdyż wskutek braku zbieraczy owoce ulegają zniszczeniu. To samo dotyczy plantacji w Ramataim. W Kefar-Saba musiano przerwać owocebranie w kilku plantacjach. Z Magdeil nadchodzą codziennie zapotrzebowania na siły robocze, których biuro pośrednictwa pracy nie może

dostarczyć. W Herz i Raanana przerwano prace budowlane celem skierowania robotników do pracy na roli. Mimo to odczuwa się tam w dalszym ciągu brak robotników”.

Żydzi koczujący w Polsce, narzekający na wzrost antysemityzmu i nastrojów pogromowych, winni skorzystać z informacji Żydowskiej Agencji Telegraficznej i pomóc w pracy współplemieńcom z Palestyny jaknajśpieszniej wynosząc się tam. Przecież w Palestynie „BRAK RĄK ROBOCZYCH JEST WPROST KATASTROFALNY!”

Smutne objawy ciemnoty i wsteczności

W małej wiosce Wilkowo Polskie doszło do oburzającego faktu, który wywołał wśród ludności zrozumiałe poruszenie. Przed szkołą wciągnięto na maszt flagę narodową, opuszczoną na znak żałoby po zgonie śp. Marszałka Piłsudskiego. Nieznani natychmiast sprawcy przewrócili w noc maszt, zdarli z niego flagę, którą ukryli. Jak wykazały dochodzenia, sprawcami wybuchu są członkowie Stronnictwa Narodowego.

Również w innych miejscowościach Wielkopolski członkowie Wydziału Młodych dopuścili się karygodnych wybryków, spotykając się wszędzie z żywym oburzeniem społeczeństwa.

W całej Wielkopolsce aresztowano ogółem 12 osób, które na wiadomość o śmierci Marszałka wypowiedziały kilka obelżywych słów. Między nimi znalazł się również student U. P. Czyż, któ-

ry w jednej z restauracji poczał pod adresem Zmarłego rzucać obelżywe słowa. Czyż, który jest członkiem Wydziału Młodych Stronnictwa Narodowego, został na zarządzenie śledczego natychmiast aresztowany. Pozostali aresztowani należą również do Wydziału Młodych.

Po rozwiązaniu i zawieszeniu RRU, także na Śląsku, szczególnie w powiecie Świątobłocimkim rosła silne oddziały Wydziału Młodych. (O. W. P.). Do tego prowadzi ślepotą partyjników z NChZP. (tak zw. BBWR. na Śląsku). Jesteśmy w posiadaniu takiego materiału i wiadomości, iż trudno zrozumieć, dlaczego doprowadzono do zawieszenia prorządowego RRU. Czy po to, by bankruci partyjni, którzy już mieli kilkakrotnie rządy w rekach siali nienawiść do rządu polskiego? — Quo vadis NChZP.?

Rynki zbytu dla zboża polskiego

Wywóz zboża na rynki zagraniczne w ciągu kwietnia r. b. zmniejszył się w porównaniu do miesiąca poprzedniego o przeszło 17 tys. tonn.

Według ostatnich obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego wyeksportowano zboża z Polski w ubiegłym miesiącu 79.271 tonn, wartości 5.224 tys. złotych, z czego na żyto przypada 56.692 tonn, na jęczmień 18.053 t., owies 3.163 i na pszenicę 1.364 t. i do Niemiec — 14.092 t.

Ponadto mniejsze ilości żyta były wywiezione do Danii, Austrii i Norwegii. Głównym odbiorcą jęczmienia polskiego była Belgia, dokąd wywieźliśmy 14.170 t., mniejsze zaś transporty były kierowane do Anglii, Danii, Holandji, Niemiec i Norwegii.

Dla owsa rynkami zbytu były: Niemcy, Dania, Belgia i Holandia. Nieznaczny transport pszenicy skierowany był do Niemiec.

Polska i Niemcy produkują przeszło połowę żyta na całym świecie

Według obliczeń zebrano w 1934 roku 218 milionów kwintali żyta. Z tego w Europie zebrano 209 milionów kwintali.

Polska jest na drugim miejscu. Mianowicie Niemcy wyprodukowały 75 milionów kw. żyta. W roku zeszłym zebrano w Polsce około 70 milionów kwintali.

Widzimy więc, że Polska i Niemcy produkują przeszło połowę żyta na całym świecie. Pomimo tego tysiące rodzin przymiera głodem, gdyż niema chleba do syta. Należy przeprowadzić program gospodarczy CZPP., to każdy będzie miał prace i chleba do syta. —

Za mało szkół gospodarczych dla dziewcząt

Mamy w Polsce przeszło 3 i pół miliona gospodarstw wiejskich, około miliona dziewcząt dorasta co roku w tych gospodarstwach, parset wstępuje w związki małżeńskie i rozpoczyna samodzielną pracę gospodarza, a na ten hufiec przyszłych gospodyń mamy czterdzieści dwie szkoły gospodarstwa, w których zaledwie 1.500 dziewcząt może się pomieścić. Szkoły te jednak nie są równomiernie po kraju rozmieszczone, i tak w województwie Warszawskim jest ich 7, w Kieleckim 6, w Poznańskim 3, Poleskiem i Tarnopolskiem tylko po dwie, a w Wołyńskim, Śląskim i Stanisławowskim po jednej.

Najstarsze z tych szkół powstały prawie 30 lat temu, jeszcze w czasach, gdy Polska była pod panowaniem trzech zaborców; miały one wtedy wielkie zadania do spełnienia, bo dziewczęta uczyły się w nich nie tyle gospodarstwa, ale otrzymywały ogólne wykształcenie w języku polskim, przejmowały się duchem obywatelskim i poczuciem jedności narodowej, dzięki zbliżeniu z koleżankami z całej Polski i wpływowi nauczycielek.

Polskie szkoły gospodarstwa są dobre — nawet bardzo dobre. Urządzone bez zbytku, ale wy-

godnie i ładnie, zaopatrzone we wzorowe działy gospodarstwa hodowlanego, dobrze prowadzone miedzianie, śliczne ogrody warzywne, kwiatowe i owocowe. Mają doskonale postawiony dział robót, starannie w sposób urozmaicony prowadzi kuchnię, bogaty dobór przetworów, pieczywa, wyrobów mięsnych. Wreszcie mają poważnie postawiony dział naukowy, dzięki czemu dziewczęta, które je kończą, są dobrze przygotowane do obowiązków życiowych, jakie dzisiaj kobiety wiejskie mają do spełnienia.

Polskie szkoły gospodarstwa nie mają celu kształcenia gospodyń, któreby chciały obiać obowiązki zawodowe w cudzem gospodarstwie, ale założone i przystosowane są do potrzeb wzorowych mniejszych gospodarstw wiejskich, w których kobiety pracują dla swojej rodziny.

Szkoły te mają wielkie znaczenie dla kraju i przynoszą korzyści trwające przez całe życie tym, które się w nich kształcą. Tylko jest ich jeszcze za mało. W każdym województwie powinny w ciągu roku powstać po 3 szkoły gospodarze, a w każdym powiecie należy urządzać kursy gospodarze dla przyszłych gospodyń wiejskich. —

LIPINY ŚLASKIE. — ZNOWU REDUKCJE.

Zarząd kopalni „Matylda” w Lipinach, w pow. świętobłocimskim, wypowiedział pracę 100 robotnikom. Zwolnieni opuścić mają pracę z

dniem 1 czerwca br. Krok kierownictwa kopalni wywołał wśród załogi wielkie zaniepokojenie.

Zdobywajcie nowych abonentów dla dwutygodn.

Dla kobiet

DOBRE RADY.

Pani Agata mówi, że...

fusy z kawy wylewane do zlewu oczyszczają doskonale rury, odprowadzające wodę, ze wszystkich osiadających na nich nieczystości.

..przy myciu półek w spiżarni należy dodać do wody spory kawałek afunu, by uchronić je od robnactwa.

...kawał korzenia fiołkowego włożony do kofa bielizny, nada bieliznie miły, delikatny zapach.

..pozostałą esencją herbacianą można podlewać kwiaty doniczkowe, co jest dobrym dla roślin nawozem.

Dla rolników

RZEŻUCHA JAKO LEKARSTWO.

Dla osób chorych lub zagrożonych sklerozą niezmiernie ważne jest dostarczanie organizmowi preparatów jodu. Z pośród roślin uprawnych najnowsze badania wykazały znaczną zawartość tego środka w rzeżusze, pospolicie hodowanej przez gospodynie w mieszkaniach.

Drobna ta roślina łatwo daje się hodować z siewu w doniczkach i dostarcza w krótkim czasie przyjemnie gorzkawych listeczków, używanych jako przyprawę lub dla ozdoby półmisek.

Wartość rzeżuchy, jako rośliny bogatej w jod, ogremnie podnosi jej znaczenie w naszej kuchni witaminowej i dietetycznej.

Liści rzeżuchy, ścinanych z doniczki nożyczkami, używa się do cieleciny, do jaj na twardo lub kanapek zupełnie bez przyrządzenia. W salatach mięszanych przyprawia się rzeżuchę solą, oliwą, cukrem, kwaskiem cytrynowym, zawsze na surowo i zupełnie świeżo.

Zdatne do kuchni są również nasiona rzeżuchy — u nas prawie nie stosowane. Z granicą często spotyka się je jako gotowana przyprawa do dań mięsnych.

WARTOŚĆ POKRZYWY.

Z granicą sprzedają różne proszki, pobudzające kurę do niesienia jaj, ale mało kto wie o tym, że **głównym składnikiem wszystkich tych proszków są liście i nasiona pokrzywy**. Dość wilgotna wiosna tegoroczna, pobudza pokrzywę do wzrostu, który jest bardzo bujny; warto je ścinać, wiązać w paczki i wieszać na strychu, a gdy przyjdą mrozy i śniegi dawać codzień kurom pokruszone i sparzone liście w połączeniu z ziemniakami, otrębami pszennymi krwią gotowaną i kośćmi mielonymi. **Tania to pasza i bardzo skuteczna.**

Drobna pokrzywka t. z. „żygawka“ posiekana i wymieszana z kaszą jęczmienną i kwaśnym mlekiem jest doskonała dla indycząt, które się na niej zdrowo chowają. Nadają się też do tego celu: **krwawnik, srebrnik i dmuszek.**

Wreszcie pokrzywa przewiednieta jest **bardzo dobrą paszą dla prosiąt 10-tygodniowych i starszych. Pobudza trawienie, dobrze działa na apetyt i zdrowie.**

Kącik radjowy

W GODZINIE ŚMIERCI.

Na okres żałoby narodowej Polskie Radio w szeregu swych audycji poświęconych uczczeniu pamięci I. Marszałka Polski, Józefa Piłsudskiego organizuje w każdą niedzielę między godz. 20.15 a 21.30 audycję „W godzinie śmierci“.

Audycję tę bez zapowiedzi rozpoczyna muzyka. W chwili gdy serce Marszałka bić przestało zamilkną wszystkie stacje Polskiego Radia. Po 3 minutach to jest o godz. 20.48 uderzy werbel żałobny, potem nadawane będą wyjątki z pism Józefa Piłsudskiego. Audycję zakończy chwila muzyki. —

Korespondencje.

LUBLINIEC. Europejskie państwa były częścią silniejsze części słabsze, co miało oznaczać państwo rozdzielone. Na terenach państwa rzymskiego powstały mniejsze państwa europejskie, nacechowane jednakże żelazną wolą i żądzą opanowania całego świata. Cesarz Karol Wielki próbował wskrzesić dawną jedność i potęgę Rzymu, ale bez powodzenia. Napoleon był już blisko osiągnięcia potęgi dawnych imperjalistów rzymskich, lecz nieudana wyprawa na Rosję (1812) popsuła mu szyki i stała się początkiem jego smutnego końca. Do powyższego celu dążyli i inni monarchowie, np. Karol V i Ludwik XIV. Czego monarchowie nie mogli osiągnąć przez wojny, to próbowali zdobyć przez związki małżeńskie zawierane

między domami panujących. „Spokrewnia się ze sobą“ — mówi Pismo św., ale, jednak nie będzie się trzymał jeden drugiego, jak żelazo nie może się zmieszać z glina. Jest to faktgodny i podkreślenia, że wszystkie domy królów i książąt panujących w Europie są ze sobą spokrewnione, a mimo to państwa te prowadziły w przeszłości i nadal prowadziły politykę wojenno-zabórczą w stosunku do krajów rządzonych przez ich krewnych. Niedawna wojna dowiodła żywo prawdziwości wymienionego proroctwa. Wszelkie nadzieje narodów zawiodły, ponieważ nie zgadzały się z wolą Boga Najwyższego. Nawet związki małżeńskie nie zdołały położyć kresu wojnom europejskim ani zapobiec tak morderczej wojnie i jej strasznym skutkom.

Przed kilkoma laty Lenin (?) uszczęśliwił świat złe pojęciami teorjami Marksa i zamierzał wywołać światową rewolucję proletariatu, chcąc opanować całą ziemię. Lecz i te zamiary skończyły się niefortunnie, gdyż z każdym rokiem maleje liczba ludzi wierzących w możliwość rewolucji świat. i władzy proletar. Nie spełnia się złudne nadzieje narodów i państw tego świata, ani najśmielsze nadzieje jednostek, ponieważ los wszystkich spoczywają w ręku Boga Wszechmogącego. I w naszym czasie napróżno żywimy nadzieje zabezpieczenia stałego pokoju przez Lige Narodów i propagandę pokojową. Państwa obiecują się rozbroić i zapewniają o swych dążeniach pokojowych, a corocznie powiększają wydatki na zbrojenia na lądzie, morzu i w powietrzu.

„Kurier Warszawski“, nr. 319, z dnia 20 listopada 1929 r. zamieścił następującą notatkę pod tytułem: „W okresie powszechnego rozbrojenia“. — „Czy nie zakrawała na drwiący uśmiech z uprawianej obecnie tak gorliwie gadaniny międzynarodowej o powszechnym rozbrojeniu okoliczność, że właśnie w chwili, gdy premier gabinetu laburzystów, Mac Donald, wracał z konferencji z prezydentem Hooverem w sprawie rozbrojenia na morzu, pociąg jego mijal pole doświadczalne pod Aberdeen, w stanie Maryland, gdzie właśnie odbywał się pokaz najnowszych zdobyczy w zakresie maszyn bojowych armji amerykańskiej? A zdobycze to niełada. Większe i doskonalsze działa; cięższe i potężniejsze bomby; szybsze i zwrotniejsze samoloty; całe baterie dział przeciwko samolotom, elektrycznie celowanych i dających ogień; nowe czołgi, mogące pędzić z szybkością 74 km. na godzinę poprzez pola i łąki, a po zdieciu z nich łańcuchów bez końca, na ukrytych pod nimi kołach — z szybkością 100 km. po drogach bitnych; wreszcie nowe auta ciężarowe, przewożące daleko skuteczniej, prędzej i pewniej, niż muły i konie działa, amunicję, tudzież zapasy żywności dla wojska.

Najefekowniejszy zaś, bezwzględnie, okaz w tej wystawie przeciwko wojnie stanowiło najnowsze działo amerykańskie, przeznaczone do obrony wybrzeży przed atakiem floty nieprzyjacielskiej.

Działo to wyrzuca pociski o średnicy 10 cali (25.5 cm.) i o wadze 1000 kg. na odległość 48 km. Pociski zaś jego przebijają z łatwością stalowe płyty pancerne grubości 25 cm.

Jest to chyba najskuteczniejszy argument przeciwko budowie nowych, wielkich okrętów bojowych“.

Nasze oczekiwania i nadzieje i tym razem złudne.

Gdy mówić będą pokój i bezpieczeństwo tedy na nich nagle zmieni się przyjdzie (list do Tesaloniczyców 5. 3.).

NOWY BYTOM. W niedzielę, dnia 26 ub. m. odbyło się o godz. 12-tej **wielkie zebranie przedwyborcze członków CZZZP.** z Nowego Bytomia i okolicy pracujących w hucie „Pokój“. Obecnych było przeszło 800 osób i w poważnym nastroju wysłuchano półtora godzinnego, bardzo interesującego referatu prezesa głównego obyw. Józefa Kowala-Lipińskiego, który to referat przerywano hucznie oklaskami. Obecni **jednogłośnie oświadczyli, iż tylko CZZZP. z Józefem Kowalem-Lipińskim na czele, który wszystkich oszustów, żonglerów i złodziei przepędza, może w Polsce kryzys zlikwidować.** —

W hucie „Pokój“, gdzie pracuje przeszło 4.500 osób, mamy widoki zdobycia poważnego wpływu, tembardziej, iż **wszyscy nasi działacze posłuchali słusznych rad i wskazówek naszego Głównego Prezesa.** —

Obecny.

LIPINY ŚLASKIE. W niedzielę, dnia 26 ub. m. odbyło się zebranie filii górników C. Z. Z. P. w Lipinach, na którym wygłosił treściwy referat prezes główny obyw. Józef Kowal-Lipiński. W dyskusji zabrał głos **poważny działacz ZZZP.** będący gościem na naszym zebraniu i przyznał, że **rzeczywistym ratunkiem dla świata pracy — to tylko przeprowadzenie programu obyw. Józefa Kowala-Lipińskiego.** Zebrani licznie członkowie filii górników Lipiny mają pełne zaufanie do Wodza ruchu zawodowego obyw. Józefa Kowala-Lipińskiego, o czym świadczy coraz większy rozrost filii górników i metalowców w Lipinach Śląskich.

Obecny.

Filozofja Hanysa Kropki

Cześć wam kolekty błękitni-
Byłych wam też w Katowicach i widziałech na banhowie napisane na płótnie — uczmy się lotać.

— Hm, — myśla se — dobre to i nie dobre, przydałoby sie napewno lepiej.

A camu by sie tak przydało lepiej, to wam lo-powiem.

Nos już dzisiok nie trza uczyć lotać, bo już lotomy, choćby nom chto pieprzu nasuł na aparat, posolił go i puścił do niego elektryka.

My bjdoki lotomy już lata za robotom, za chlebem za sprawiedliwosciom, lotomy jak głupcy za tym przeklenty kryzysem, aby go dogonić i chycić, lukrencić mu łeb i wstrzasnąć go kaj do zowaliska.

Panockowie zaś lotajom za muzykami, dziewczkami, za sztalami, choć już majom sztele po trzy i wiency i wienc tego lotanio byłoby już dość. Jo bych nie pisał — uczmy sie lotać — jeno bych napisał, że — nom trzeba budować wielko flota powietrzno, bo nom ij za pora miesieny bydzie pieronem potrzebnom...

A jak ta wielko flota zbudować, to słuchajcie panowie:

Nos bjdoków ta przeklento bjdya już tak wypłompała że nom aż łaki wylądom na wierch i jak mamcie kochamy, nie momy co dać Ale wy panowie mocie sie dobrze w Polsce, pieniedzy mocie dość, mocie po pieneć i wiency sztelów, pijeć se dobre winko, przajecie fajnem dziewczkom, zoden wos sie nie śmie tyknonć, no i tak dali.

Wszycko to mocie z łaski naszej Łojoyzny. Toż terazki kej nasz kochany Dziadek umarli i łostawili wom tak dużo dobrego, dejcie sie też do roboty i patrzcie sie wywdziencyć za to wszycko, bo trzeba.

Jak eście som naprowdy wielkimi patriotami keecie dać dobry przykład, to łofajrujcie z tych waszych tysieny coś na budowa wielkiej floty powietrznej a to tak. Zostowcie se jeno dwiasta złotych na kust i łachy, a reszta złóćcie na flota a tak choć jeno pół roku. Porachujcie to jak byście taki czyn patriotyczny zrobili, to za pół roku mieli byśmy 5000 samolotów i zoden djobeł by z nami nie kcioł zadrzeć, bo by sie boł. A jo Hanys Kropka wom godom, że za pora miesieny napewno nom bydzie trzeba sie bronć fligami, bo jo tam nie jest polityk, ale jo tam nie wierza roztomajtem zojuszom i paktom. To wszycko psu na buda, nom nie trza paktów jeno faktów, a najlep-szym faktem jest, jak bydvmv mocni, zgodni i zagospodarzoni.

Toż panowie, jo myśla, że nie docie se dwa razy godać, jeno łod pierszego czerwca koždy 200 złotych dło siebie, a reszta wszycko na budowa samolotów. To bydzie lepsze, jak kiwać nosem albo palcem w butach, bisać dyjkanie i mamlać a nie po tem. Doś już tego paplania, dejcie sie do czynu, bo wom nasz Dziadek pokozali, jak sie dło Polski pracuje. Dziadek ofjarował wszycko co miał, a jo myśla, że i wy docie, bo mocie z cego... jeno dejcie se zaś pozor na złodzieji...

HANYS KROPKA.

Życiorys Hanysa Kropki

Nojwienkszo zawsze łostuda miał ech ze siostryckom Hankom, boch jom musioł łod rana do wieczora kolebać. Była ona zawsze dość cicha, jak ech jom koleboł, ale jak sie rozwrzescała a nie pomogło żodne kolebanie, tocz zawsze coś łoberwoł łod matki abo też i łod łojca.

I wierzcie mi, że jak ech tak dziennie dostoł dość boksów i poskiem, tocz se nieroz pytoł som siebie:

— I za co mie łoni bijom? Co jo moga zato, że ten wrzaskot tak becny?...

Zato też byłech bardzo rod, jak przyszła babka, bo łona kazała mi se wleść do kolebki i kolebała nos obuch a przytem śpiewała:

Miała baba hulana, co ij robił cweki,
wbij ij jeden do pienty, kulala na wieki...
abo:

śpij Hanusiu śpij, niech sie tobie śni,
że przyjedzie gryfny chłopiec,
przyniesie żółcioków szkopic...
abo:

spodł z pieca gołombek strzaskoł se żółondek
spodł z pieca nie gruchnył,
zjodł kluski nie dmuchnył...
abo też

Serdeczna Matko, Opiekunku ludzi
niech Cie płacz sierot do litości zbudzi...
a jak Hanka nie kciała przestać wrzesceć, to potrzonsnyła kolebkom i śpiewała głośno.

Burdu, burdu, starv baba, nie trzeba ci kolebaca,
jeno kija i karbaca...

Wydawca i kierownik Redakcji: Józef Kowal-Lipiński. — Redaktor odpowiedzialny: Tadeusz Ostrowski, Sosnowiec, ul. 3-go Maja 2.
Druk: „Drukarnia Polska“, Tarn, Góry, Rynek 13.
Telefon 540-34.